

Spółeczeństwo woj. krakowskiego składa hołd bohaterskiej Armii Radzieckiej

Gazeta Krakowska

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok IV. Kraków, sobota 23, niedziela 24 lutego 1952 r. Nr 47 (1055)

Uczestnicy uroczystej akademii w 34 rocznicę Armii Radzieckiej składają hołd Armii — Wywoliciele Narodów

Na odbywających się w całym kraju uroczystych akademiach, wieczornych i zebrań, poświęconych uczczeniu 34 rocznicy Armii Radzieckiej...

Podobne akademie odbyły się w Państ. Monopolu Tytoniowym, w Zakładzie Budowy Maszyn i Aparatury, w Andrychowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego i w Głównym w Trzebinii.

W dniu 23 lutego br. naród radziecki oraz cała postępową ludność obchodzi 34 rocznicę powstania bohaterskiej Armii Radzieckiej, Armii Wywolicielek, Armii Pokoju, Wolności i Socjalizmu.

WARSZAWA 22 bm. w przededniu XXXIV rocznicy powstania Armii Radzieckiej — w sali Teatru Polskiego w Warszawie odbyła się uroczysta akademie, zorganizowana przez Główny Zarząd Polityczny Wojska Polskiego.

Na akademie przybyli członkowie Rady Państwa, członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie rządu RP z premierem J. Cyrankiewiczem na czele, członkowie KC PZPR i przedstawiciele władz naczelnych stronnictw politycznych...

narodu polskiego dla Związku Radzieckiego i jego armii. Po przemówieniu długo nie milkną okrzyki na cześć Chorażego pokoju — Józefa Stalina, Prezydenta RP Bolesława Bieruta i Marszałka Polski Konstantiego Rokossowskiego.

Narodny Związek Radzieckiego uroczysto obchodzą 34 rocznicę Armii Radzieckiej

W całym Związku Radzieckim odbywają się uroczyste akademie, poświęcone 34 rocznicy istnienia Armii Radzieckiej. Utworzona przed 34 laty Armia Radziecka wnieśli swój wkład do zwycięstwa nad hitlerowskim agresorem...

Depesza Marszałka Polski K. Rokossowskiego do Marszałka Związku Radzieckiego A. M. Wasilewskiego

Minister Spraw Wojskowych ZSRR Marszałek Związku Radzieckiego A. M. Wasilewski. Siły zbrojne Polski Ludowej wraz z całym narodem polskim z radością witają sławną rocznicę powstania Armii Radzieckiej...

List do Generalissimusa Stalina wystosowany przez uczestników uroczystej akademii w 34 rocznicę Armii Radzieckiej

GENERALISSIMUS JOZEF STALIN MOSKWA — KREML Przedstawiciele polskiego ludu pracującego zebrani w Warszawie na uroczystej akademii w dniu święta bratniej Armii Radzieckiej — ślą Wam, wodzowi niezwykłych sił zbrojnych Kraju Rad, organizatorowi wielkopomych zwycięstw narodów radzieckich...

Omawiamy Wielką Kartę naszych osiągnięć

Młodzież Studium Przygotowawczego dyskutuje Głos mają: Janina Gliwińska i Tadeusz Celusta

Wczorajem, gdy głowy były jeszcze rozpięcone lekturą, wypełnione datami, formułami i wzorami, jedna z grup studenckich Uniwersyteckiego Studium Przygotowawczego zebrala się w świetlicy. Według obowiązującego programu zajęć, godzinna ta przeznaczona była na dyskusję nad oglądanym niedawno filmem. Niespodziewanie, ocena artystycznych zalet „Rodziny Sonnenbrucków” przerodziła się w dyskusję innego rodzaju.

Co postanowili chłopcy z Samocic

Patriotyczne zobowiązania przodującej gromady Wśród meldunków donoszących o przebiegu kontraktacji i akcji obowiązkowych dostaw trzody chlewnej i potwierdzających fakt, że chłopcy nie tylko z uznaniem i zadowoleniem przyjęli nową ustawę...

Chłopcy z Samocic zobowiązali się wykonać w terminie obowiązkowe dostawy żywności i przekroczyć plan kontraktacji. Uchwalili oni jednocześnie na gromadzkim zebraniu w dniu 21 bm. apel do wszystkich chłopów województwa krakowskiego, wzywając ich do podjęcia podobnych zobowiązań.

Ob. Zofia Sokolowska przemawia w dyskusji na zebraniu w Samocicach

Do wszystkich gromad woj. krakowskiego!

„My, chłopcy pracujący gromady Samocice w powiecie Dąbrowa Tarnowska, zebrani w dniu 21 lutego 1952 r., po zapoznaniu się z Ustawą Sejmową, wprowadzającą nowy system dostaw zwierząt rzeźnych postanawiamy: W celu wzmocnienia spójności gospodarczej między miastem i wsią, jeszcze mocniejszego zacieśnienia sojuszu z robotnikami...

ZŁOŻA NAFTOWE — WŁASNOŚCIA NARODU IRAŃSKIEGO

Odstąpienie przez rząd irański południowych przedsiębiorstw naftowych imperializmowi USA — zwykłą zdradą interesów narodowych

MOSKWA
Agencja TASS podaje z Teheranu: W Teheranie odbył się II Kongres Narodowego Stowarzyszenia Walki przeciwko imperializmowi w Iranie.

Po dyskusji nad referatami, poświęconymi wydarzeniom w Iranie w ciągu ostatniego roku działalności stowarzyszenia — uchwalono pięć rezolucji, które opublikowane zostały w dzienniku „BESUE AJANDE“.

W pierwszej rezolucji Kongres zwraca uwagę narodu irańskiego na konieczność głębokiego zrozumienia niebezpieczeństwa grożącego ze strony imperializmu amerykańskiego, oraz na konieczność demaskowania w Iranie antyludowych spisków.

W drugiej rezolucji Kongres podejmuje uchwałę o zmianie nazwy stowarzyszenia na Narodowe Stowarzyszenie Walki z Imperializmem.

Trzecia rezolucja poświęcona jest sprawom organizacyjnym.

Czwarta rezolucja, dotycząca zagadnień ogólnej polityki kraju — stwierdza: 1) Stowarzyszenie uważa, że udział cudzoziemców w wydobyciu, przerobieniu i sprzedaży ropy irańskiej nie da się pogodzić z interesami narodu irańskiego i jego ojczyzny;

2) Odstąpienie południowych przedsiębiorstw naftowych imperializmowi a-

większenia kredytów na oświadczenie i ochronę zdrowia, zawarcia układów handlowych z krajami wolnymi, położenia kresu importowi niepotrzebnych towarów itd. Piąta rezolucja wyraża poparcie dla antyimperialistycznej walki narodów Egiptu i Tunisu.

Bestialska masakra więźniów w południowo-koreańskim obozie koncentracyjnym

PARYŻ
Z Korei południowej okupowanej przez Amerykanów nadeszły wiadomości o krwawej rzezi więźniów politycznych, dokonanej przez zbirów amerykańskich w obozie koncentracyjnym na wyspie Kożedo w pobliżu Pusanu. W obozie tym znajduje się przeszło 5 tysięcy więźniów politycznych.

Gdy do obozu przybyła „Komisja ONZ“ i rozpoczęła kampanię oszczerczą przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, więźniowie zapretowali przeciwko temu. W odpowiedzi na to, rozbestwieni żołdacy amerykańscy skierowali do bezbronných więźniów ogień z karabinów maszynowych. Ofiarą tej zbrodniczej akcji, dokonanej pod zbezczeszczoną flagą ONZ, padło według danych oficjalnych kilkaset osób. Dane te głoszą, że 70 więźniów zamordowano i kilkuset zraniono.

Pozostałych więźniów skatowano. Nie ulega wątpliwości, że faktyczna liczba ofiar jest znacznie większa. Akcją kierował komendant obozu, pułkownik amerykański Fitzgerald.

OSKARŻENI W ROLI OSKARŻYCIELI

Proces, który wykazał niezbiacie kto jest właściwym zdrajcą swojej ojczyzny

PARYŻ
Po zeznaniach zdrajcy Jana Kowalewskiego, który znalazł się w roli oskarżonego i w obliczu przedstawionych dokumentów musiał się przyznać do zbrodniczej współpracy z wywiadem hitlerowskim i gestapo, — sąd przystąpił do przesłuchania świadków obcy.

Jako pierwszy zeznał kapitan marynarki brytyjskiej Youngs, który stwierdza na wstępie, że informacje zawarte w książce Renaud de Jouvenela p.t. „Międzynarodowa zdradźców“ uważa za ściśle i zgodne z prawdą.

W odpowiedzi na pytanie adwokata Wienneyś świadek kreśli sylwetkę zdrajcy narodu czesochosłowskiego Ripki, którego zna osobiście od roku 1936. Świadek ujawnia kontakty Ripki z wywiadem amerykańskim i angielskim oraz omawia jego działalność, wymierzona przeciwko narodowi czesochosłowskiemu. Przypomina on, że Ripka brał udział w osławionym kongresie reakcyjnych emigrantów w Londynie, na którym opracowano program walki z narodami krajów Europy wschodniej na „modę koreańską“.

Świadek Youngs, który kilkakrotnie bawił w krajach demokracji ludowej, piętnuje oszczerstwa szerzane przez propagandę zachodnią na temat sytuacji w tych krajach. Nawiązując do swego pobytu w Bułgarii oraz podając opinie, pochodzące z kół angielskich, Youngs podkreśla, że zdrajca Guemeto wysłany został do Bułgarii przez wywiad angielski, aby rozsadzić Front Patriotyczny.

Adwokat Wienney (wskazując na powody): Czy jako oficer angielski i były kombatan uważa pan tych ludzi za patriotów czy za zdrajców?

Świadek: Uważam ich za zdrajców, walczących z pomocą zagranicy przeciwko ich własnym krajom. Przed sądem staje następnie dzielnik wydziału prawa uniwersytetu sofijskiego Ludomir Radulski, który podaje fakty, charakteryzujące zbrodniczą działalność Guemeto-Dymitrowa.

Adwokat oskarżenia, których pytania nie związane bezpośrednio z procesem — miały wyrazić na celu dostarczenie pożytki propagandzie oszczerstw przeciwko Bułgarskiej Republice Ludowej, zażądał skonfrontowania Radulskiego ze świadkiem oskarżenia, emigrantem bułgarskim Zarzewem. Świadek ten przedstawia się jako student wydziału prawa uniwersytetu w Sofii i twierdzi, że został z tej uczelni usunięty rzekomo za przynależność do ugrupowania Guemeto. Konfrontacja ta zawiązała jednak nadzieje adwokatów powództwa. Jak się okazało, „student“ ten nie zna nawet nazwiska swego dzielnika.

Następnym świadkiem był sekretarz unii agraryjczy bułgarskich Oecowicz, który zeznał, że Guemeto — wbrew swym twierdzeniom — sabotował walkę z faszystowskim rządem bułgarskim. Walka ta — stwierdza świadek — była prowadzona przez agraryjczy, jednak Guemeto odmówił poparcia tej walki. Guemeto bronił systemu korporacyjnego, wprowadzonego we Włoszech przez Mussoliniego.

Adwokat Wienney: Jakże było stanowisko Guemeto wobec faszystowskiego zamachu stanu w roku 1934?

Świadek: Guemeto popierał ten spisek. Wyjął nawet specjalny 16-stronnicowy numer pisma, w którym poparł zamach stanu.

Im bardziej szaleje reakcja tym bardziej wzmagają się opór narodu Po wyborach w Indiach

MOSKWA

„Prawda“ zamieszcza korespondencję z Delhi, poświęconą wyborom w Indiach. Autor stwierdza, że członkowie partii kongresowej mają zadowolony wygląd, mimo że partia ta uzyskała najwięcej głosów w wyborach do parlamentu i zgromadzenia ustawodawczego stanów.

Wybory wzburzyły naród hinduski — pisze koresp. — Przez cały kraj przeszła potężna fala demonstracji i wieców. Partia rządząca ściśle związana z obszarnikami i kapitalistami nie ruszyła palcem, aby przeprowadzić jakikolwiek reformy społeczne, aby podnieść poziom życia narodu hinduskiego. Nie więc dziwnego — pisze dalej korespondent — że partia ta poniosła klęskę w Madrasie, w Trawanur — Koczin, w Orissie i Radżastanie, gdzie przeciwstawił się jej front ludowo-demokratyczny z partią komunistyczną na czele.

Mimo że wybory nie zostały jeszcze zakończone, partia kongresowa zaczyna już wznosić głosy przeciwko zwycięzcom politycznym w stanach Madras, Trawanur-Koczin, Uttar, Pradesz i Bengalia zachodnim przeciwko tysiącom aktywnych komunistów. Jednakże im bardziej szaleje reakcja, tym silniejsze jest wzbudzenie narodu. Burzy się południe Indii, wrzenie ogarnia ich prowincje wschodnie.

Zakazując zwołania Kongresu Pokoju

rząd brazylijski potwierdził swą zależność od podżegaczy wojennych z USA

Akcja protestacyjna w Brazylii przybiera na sile

NOWY JORK

W Brazylii trwa akcja protestacyjna przeciwko wydanemu przez rząd brazylijski zakazowi zorganizowania w tym kraju Amerykańskiego Kongresu Obronców Pokoju. Do protestów przyłączają się wciąż nowe organizacje i osobistości z najrozmaitszych warstw ludności: członkowie parlamentu, radcy miejscy, prawnicy, pisarze, robotnicy, kobiety, młodzież. Prasa postępuje zamieszcza oświadczenia, rezolucje i depesze do prezydenta republiki, potępiające decyzję rządu.

Dziennik „IMPRESA POPULAR“ donosi, że w izbie deputowanych wystąpił z protestem deputowany Carneiro. Stwierdził on, że wydanie przez prezydenta Vargasa zakazu zorganizowania w Brazylii Amerykańskiego Kontynentalnego Kongresu Obronców Pokoju jest nie tylko pogwałceniem konstytucji, lecz również świadectwem otwartego przyłączenia się rządu brazylijskiego do obozu podżegaczy wojennych i wejścia na drogę wiodącą wprost do faszyzmu. Carneiro odczytał następnie oficjalną deklarację Brazylijskiego Komitetu Organizacyjnego Kontynentalnego Kongresu Obronców Pokoju.

Zakaz zwołania kongresu do Brazylii — podkreśla deklaracja — pozostaje w oczywistej sprzeczności z konstytucją i gwałci prawa człowieka. Dziennikarze z całej prasy miasta San Salvador przesłali do prezydenta Vargasa depesze domagającą się zezwolenia na wjazd do kraju wszystkim osobom pragnącym wziąć udział w kongresie.

Oredzie komunistów japońskich z okazji Międzynarodowego Dnia walki z reżimem kolonialnym

MOSKWA
Agencja TASS podaje z Tokio:

Tymczasowy Centralny Organ Kierowniczy Japońskiej Partii Komunistycznej opublikował oredzie z okazji Międzynarodowego Dnia walki z reżimem kolonialnym, w którym wyzywa do walki o odrzucenie separatystycznego traktatu pokojowego i paktu bezpieczeństwa, o obalenie rządu Jozjidy — „rządu zdrady narodowej“, o rozwiązanie obecnego parlamentu, wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych, o niezależność narodową i utworzenie demokratycznego rządu wyzwolenia narodowego.

Strajk we Włoszech

RZYM

W czwartek zastrajkowały na 24 godziny masy pracujące Florencji i prowincji florentyńskiej domagając się poprawy warunków bytu. W strajku uczestniczyli pracownicy przemysłu, handlu, transportu i rolnictwa. Życie gospodarcze Florencji było całkowicie sparaliżowane. W godzinach strajku odbywały się potężne manifestacje.

Szaleńczy wyścig zbrojeń przy ograniczeniu produkcji dóbr konsumpcyjnych prowadzi klasę robotniczą USA do bezrobocia i nędzy. Na zdjęciu: Jeden z milionów bezrobotnych, którym polityka monopolistów odmówiła prawa do życia.

Masy pracujące całych Niemiec popierają apel rządu NRD w sprawie zawarcia traktatu pokojowego

BERLIN
Cały naród niemiecki popiera gorąco apel rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej do rządów czterech wielkich mocarstw w sprawie przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.

W zakładach pracy i Instytutach w miastach Niemieckiej Republiki Demokratycznej jak również na wsi odbywały się zebrania i wiece, na których robotnicy uchwalają rezolucje popierające apel rządu NRD do rządów czterech wielkich mocarstw.

Robotnicy zakładów budowy samochodów w Halle uchwalili jednogłośnie rezolucję aprobowaną pokojową inicjatywę rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Górnicy zagłębia Senftenberg w Brandenburżu oraz robotnicy fabryk brykietów węglowych tego zagłębia także uchwalili rezolucje popierające apel Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Również ludność Niemiec zachodnich popiera apel rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej w sprawie przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego.

Zachodnio-niemiecki komitet obrońców pokoju ogłosił odezwę, w której stwierdza m. in.: „Apel rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej wskazuje drogę jaką należy pójść, aby uniknąć wojny i utrwalić pokój. Wzywamy wszystkich milujących pokój Niemców, aby poparli aktywnie apel w sprawie przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.“

Związek Obrony Praw Demokratycznych uchwalili na zebraniu w Karlsruhe rezolucję, w której stwierdza, że każdy Niemiec ma prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa.

U kresu zdrady

Cokolwiek chcieliśmy zarzucić rządowi pana de Gasperi — jednego odmówić mu nie wolno. Konsekwencji. Tak. Konsekwencji... w nieustannym ataku... w nieskończoność. Do ich bogatej wizjanki, de Gasperi dołączył jeszcze jeden, niezwykle wymowny przykład zaprzaczenia i w „salskiej postawy“ — wobec swych mowodawców z Wall-Street.

Otóż, jak podala prasa prorządowa, rząd włoski przyjął warunki amerykańskie, które w zamian za zamówienia zbrojeniowe żądają, by przy wykonywaniu zamówień nie byli zatrudnieni komuniści. Przywódca Włoskiej Konfederacji Pracy, di Vittorio, komentując powyższą decyzję rządu, stwierdził, że jest ona jasnym dowodem uległości rządu wobec Waszyngtonu i jeszcze jedną próbą amerykańską, przekształcenia Włoch w kolonię USA.

„Fakt, iż włoskie kółka rządzące nie okrywają się rumieńcem wstydu wobec żądań amerykańskich wyka-

Naród bułgarski protestuje

przeciwko wrogiej, dywersyjnej działalności USA godzącej w suwerenność Bułgarii

Nota protestacyjna

SOFIA
Dnia 19 lutego opublikowano w Sofii pismo protestacyjne rządu bułgarskiej Republiki Ludowej wystosowane przez ministra spraw zagranicznych Neiczewa do sekretariatu ONZ.

Przypominając proces grupy szpiegów i dywersantów — agentów wywiadu amerykańskiego, odbyty w sądzie okręgowym w Sofii w dniach 28 i 29 stycznia — pismo stwierdza m. in.:

W nocy na 26 sierpnia 1951 roku amerykański samolot dwumotorowy typu „Douglas“ obsługiwany przez załogę amerykańską, przeleciał nad granicą grecko-bułgarską i zrzucił na spadochronach kilku szpiegów.

W toku procesu ustalono, że w Grecji znajdują schronienie zbiegli z Bułgarskiej Republiki Ludowej przestępcy polityczni i kryminalni, wrogowie narodu bułgarskiego i spośród takich właśnie „specjalnie dobranych osób“ wywiad amerykański w Grecji werbuje swych agentów, szkoli ich i nasyła na terytorium Bułgarskiej Republiki Ludowej dla dokonywania aktów dywersji, szpiegowstwa i terroru. Rząd grecki udzielał swego terytorium wywiadowi amerykańskiemu, przekształcał faktycznie Grecję w bazę działań agresywnych, skierowanych przeciwko Bułgarskiej Republice Ludowej.

Ministerstwo spraw zagranicznych Bułgarskiej Republiki Ludowej w szeregu pism i w memorandum z 2 grudnia 1950 r. skierowanych do sekretariatu ONZ zwracało uwagę rządów USA i Grecji na prowokacyjną i szpiegowsko-dywersyjną działalność władz greckich i Amerykanów w Grecji skierowaną przeciwko Bułgarskiej Republice Ludowej, oraz domagało się podjęcia

kroków, w celu położenia kresu tej działalności. Jednakże rządy Stanów Zjednoczonych i Grecji nie tylko nie podjęły żadnych kroków w celu zaprzestania tej wrogiej działalności, lecz od chwili wzięcia Grecji do agresywnego bloku atlantyckiego wznowiły działalność szpiegowską i dywersyjno-terrorystyczną przeciwko Bułgarskiej Republice Ludowej. Podpisana przez prezydenta USA Truman'a tzw. ustawa z 10 października 1951 roku jeszcze bardziej zachęca władze amerykańskie i greckie do prowadzenia dywersyjnej działalności, działalności, która jest wyrazem wrogiej polityki rządów tych krajów wobec Bułgarskiej Republiki Ludowej.

Ministerstwo spraw zagranicznych Bułgarskiej Republiki Ludowej w imieniu swego rządu w sposób jak najbardziej energiczny protestuje wobec rządów USA i Grecji przeciwko dywersyjnej działalności władz amerykańskich i greckich. Działalność ta skierowana jest przeciwko Bułgarskiej Republice Ludowej, przedkłada pokojowi światłowemu i pokojowi na Bałkanach. Ministerstwo spraw zagranicznych Bułgarskiej Republiki Ludowej domaga się stanowczo podjęcia kroków, w celu położenia kresu tej działalności.

Ministerstwo spraw zagranicznych Bułgarskiej Republiki Ludowej prosi o przekazanie niniejszego pisma protestacyjnego rządowi USA i Grecji, oraz o podanie go do wiadomości państw — członków ONZ.

W kilku wierszach
● W RZYMIE i prowincji rzymskiej strajkuje ponad 100 tysięcy robotników. Bohaterski strajk konijnym robotnicze fabryki tytoniowych w prowincji Chieti i Lecce, walcząc o poprawę nieludzkich warunków bytu.
● „DZIEŃ KOLEJARZA“ obchodzony był uroczysto w całej Rumunii dnia 16 lutego pod znakiem uderzenia walki kolejarzy i robotników naftowych przeciwko swoim i obcym kapitalistom w lutym 1933 roku.
● BAZY WOJENNE NA CYPRZE zostały przez władze angielskie przekazane jednostkom amerykańskim. W a. gresyjnym budżecie USA przewiduje się wydatkowanie 150 milionów dolarów na militarystyczne try wspany.
● WONA DOMOWA wybuchła w Kolumbii. Oddziały antyzagrodowe zajęły szereg miejscowości w prowincji Santander, Tolina i Magdalena.
● 572 TYSIĘCY BEZROBOTNYCH notują oficjalnie służby brytyjskie w styczniu br. Liczba ta jest o 75 tysięcy wyższa od liczby bezrobotnych w Anglii na początku roku 1951.

Pod przykrywką „armii europejskiej“

W Niemczech zachodnich rodzi się nowy Wehrmacht

Po konferencji w Londynie

Prasa brytyjska omawia wyniki konferencji londyńskiej, w której, jak wiadomo, uczestniczyli: sekretarz stanu USA Acheson, brytyjski minister spraw zagranicznych Eden, francuski minister spraw zagranicznych Schuman i szef reżimu zachodnio-niemieckiego Adenauer. Konferencja poświęcona była sprawie przyspieszenia remilitaryzacji Niemiec zachodnich, wzmożenia produkcji przemysłu zbrojeniowego Zagłębia Ruhry i kwestii przyłączenia Trizonii do agresywnego paktu atlantyckiego.

Podczas narad podjęto również starania w kierunku przesłonięcia sprzeczności, które wyłoniły się ostatnio w stosunkach między Francją a Niemcami zachodnimi.

Komunikat wydany po zakończeniu narad ma na celu wprowadzenie w błąd zarówno francuskiej jak i zachodnio-niemieckiej opinii publicznej. Jak wiadomo, podczas obrad Zgromadzenia Narodowego wielu posłów prawicowych zażądało „gwarancji“ Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii dla Francji. „Gwarancji“ te mają polegać na tym, że mocarstwa anglosaskie nie dopuszczą do tego, by pozostawić Francję sam na sam ze zmlilitaryzowanymi Niemcami zachodnimi. Jak wiadomo, rząd Faure'a podczas debaty we francuskim Zgromadzeniu Narodowym posłużył się sfałszowaną depeszą francuskiej oficjalnej agencji prasowej AFP, by wywołać wrażenie, że „gwarancja“ taka została już Francji udzielona.

Depesza agencji AFP została jednak zdemontowana przez agencję amerykańską United Press, która stwierdziła, że Acheson bez zgody Kongresu nie może tego rodzaju gwarancji udzielać.

Równocześnie uczestnicy konferencji londyńskiej zapewnili Adenauera, że Niemcy zachodnie otrzymają pełną prawa w „armii europejskiej“ i w bloku atlantyckim.

Omawiano również kwestię finansowania neohitlerowskiego Wehrmachtu, lecz nie osiągnięto w tej sprawie porozumienia.

Osiągnięto natomiast jednoznaczne porozumienie w sprawie uwolnienia hitlerowskich zbrodniarzy wojennych, znajdujących się jeszcze w więzieniu.

Zbliża się uruchomienie kanału Wołga-Don

MOSKWA

W związku ze zbliżającym się terminem uruchomienia kanału Wołga-Don oraz związanego z nim całego systemu hydrotechnicznego, wiceminister floty rzecznej ZSRR — Aleksander Nikołin oświadczył, że już latem br. rozpocznie się regularna żegluga na nowej arterii wodnej.

Komfortowe, szybkie statki pasażerskie kursować będą na linii: Moskwa — Rostów nad Donem, Stalingrad — Rostów nad Donem, Stalingrad — Kazań. Długosy trasy Moskwa — Rostów nad Donem wyniesie ponad 3 tys. km.

Na nowej arterii kursować będą również nowoczesne statki towarowe oraz barki o ładowności do 3 tys. ton.

PAN I SŁUGA
Do Achesona rzekł Adenauer: — Za mną, ministrze są Niemcy całej! — CALE!... Doprawdy, Adenauerze! Chciałbym wierzyć, ale nie wierzę! No to rzekł sługa: — Hm, oczywiście... Chciałom powiedzieć: wszyscy faszysty!

23 LUTEGO — DZIEŃ ARMII RADZIECKIEJ

Naród radziecki a wraz z nim cała postępową ludność obchodzi dziś 34 rocznicę powstania **ARMII RADZIECKIEJ** — **ARMII WYZWOLIENIA**, armii obrony pokoju, wolności i socjalizmu. Dla nas, Polaków, jest to dzień szczególnie uroczysty. Narodowi polskiemu Armia Radziecka jest szczególnie bliska i droga. Przyniosła nam wolność i możliwość budowania nowego, szczęśliwego, socjalistycznego życia. Dziś stanowią ona najpotężniejszą siłę powstrzymującą tych, którzy chcieliby targnąć się na naszą niepodległość.

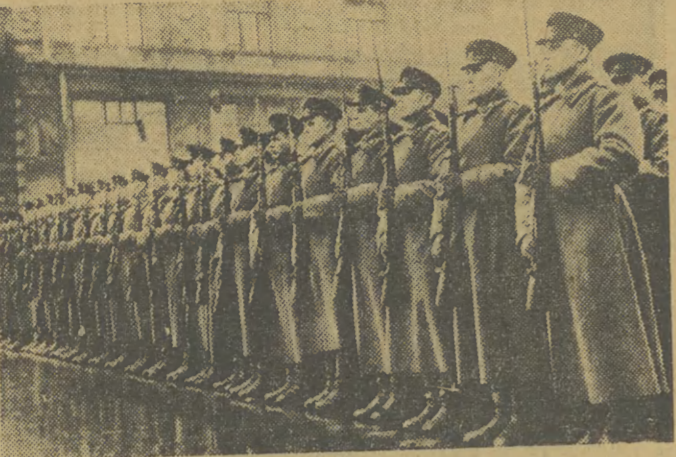
Mija 34 lata od dnia, kiedy nieliczne źle uzbrojone i źle umundurowane rewolucyjne oddziały zaledwie przed miesiącem uformowane w Armię Czerwoną, zatrzymały pod Narwą i Pskowem wojska niemieckich okupantów i odsunęły w ten sposób bezpośrednio niebezpieczeństwo zagrażające Piotrogrodowi. Data tej bitwy — dzień 23 lutego 1918 roku — zapoczątkowała chlubny szlak zwycięstw i chwali Armii Radzieckiej.

W pierwszej połowie 1918 r. czarna ręką państw kapitalistycznych pod wodzą imperialistów anglo-amerykańsko-francuskich zespoliło swe siły, by zdusić młodą Republikę Rad. Już wtedy amerykański imperializm ukazał swe zbrodnicze oblicze. Amerykańscy imperialiści wysadzili prawie pół miliona żołnierzy w portach Północy i Dalekiego Wschodu ZSRR. Przez dwa lata ludność okupowanych terytoriów znosiła nieopisane cierpienia. Amerykańscy żołdacy postępo

miała okazać, że była to z gruntu błędna i fałszywa ocena.

Wojna przekreśliła i obaliła zbrodnicze plany Hitlera i imperialistycznych kół Ameryki i Anglii.

Pod Stalingradem zadany został decydujący cios hitlerowskiej maszynie wojennej. Od Stalingradu aż po Berlin

Armia Radziecka pędziła cofającego się wroga, by w maju 1945 roku na ruinach Reichstagu zatknąć sztandary czerwone — sztandary zwycięstwa. Na nie się nie udało nieokreślone przewlekłe otwarcie drugiego frontu, na nie podstępna taktyka „wykrwawienia” Armii Radzieckiej stosowana przez anglo-amerykańskich imperialistów. Armia Radziecka wyszła z tej wojny zwyciężona, otoczona miłością milionów ludzi, którym przyniosła wolność.

Wojna wykazała jak niezwykłą siłę stanowi Związek Radziecki, jak ścisła jest więź Armii Radzieckiej z masami pracującymi ZSRR. Wy-

tego zwycięstwa. Wniósł go przez walkę ludowego Wojska Polskiego, którego pierwsze jednostki, dzięki pomocy i troskliwej opiece rządu radzieckiego i dowódcy Armii Radzieckiej, sformowane zostały na ziemi radzieckiej, znakomicie uzbrojone i wyszkolone. Wniósł przez bohaterską walkę partyzanckich oddziałów

Gwardii Ludowej i Armii Ludowej, stworzonych przez Polską Partię Robotniczą. Walką oreną zdobyliśmy sobie szacunek i przyjaźń radzieckich towarzyszy broni.

„Naród radziecki i żołnierze Armii Radzieckiej cenią wysoko bohaterskie czyny swych bojowych towarzyszy broni — mężnych żołnierzy polskich, którzy walczyli przeciw hitlerowskiemu najazdowi”, stwierdził na uroczystościach 7-lecia Polski Ludowej marszałek Związku Radzieckiego, ZUKOW, który chwalił dowódcę Pierwszego Frontu Białoruskiego.

Walka o utrzymanie pokoju, uporczywy i wciąż wzmagający się opór narodów przeciw wrogantowi ich w nową katastrofę wojenną — oto najbardziej istotne zagadnienie naszych czasów, problem głęboko nurtujący w sercach i umysłach milionów.

Krwiożerczy imperializm amerykański stara się rozdmuchać ognisko wojny na Dalekim Wschodzie i przygotować napaść na Chiny Ludowe. Ulicami miast zachodnio-niemieckich maszerują już oddziały Wehrmachtu, powołane go do życia z woli Amerykanów dla stworzenia nowego ogniska wojny w Europie. Ale narody Europy zachodniej nie pogodziły się z amerykańską okupacją i wzywają walkę przeciwko niej, a w krajach azjatyckich i wśród ludów Afryki rośnie fala oporu przeciw imperialistycznym kolonizatorom.

Związek Radziecki stanowi przodującą i kierowniczą siłę światowego obozu pokoju. Siła i bojowa gotowość Armii Radzieckiej, jej niezłomny duch moralny, jej wyposażenie w najnowocześniejszą broń wszelkich typów, wszystko to są czynniki stanowiące rękojmię bezpieczeństwa państwa radzieckiego, a zarazem utrzymania pokoju między narodami.

Polskie Wojsko Ludowe, do wodzone przez wernego syna robotniczej Warszawy, bohatera bojów stalingradzkich — Marszałka Konstante-

każala olbrzymią wyższość Armii Radzieckiej — armii socjalistycznego mocarstwa nad armiami krajów kapitalistycznych. Jej siła polega na tym, że jest ona armią wyzwolonych robotników i chłopów, że jest armią przyjaźni i braterstwa między narodami ZSRR, broniącą wolności i niezawisłości Związku Radzieckiego, że jest armią, przepojoną duchem międzynarodowego, armii obrony i ugruntuowania pokoju, walcząca o interesy mas pracujących całego świata.

Bohaterska przyjaźń z narodami Związku Radzieckiego stanowi fundament, na którym naród polski buduje swój byt niepodległy i opiera dalszy rozwój. W projekcie Kon-

stytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej czytamy: „Historyczne zwycięstwo Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nad faszyzmem wyzdolilo ziemie polskie, umożliwiło polskiemu ludowi pracującemu zdobyć władzę i stworzyło warunki narodowe odrodzenia Polski w nowych, sprawiedliwych granicach”.

Naród polski wniósł swój wkład do dzieła osłabienia

go Rokossowskiego — bierze wzór z bohaterskiej Armii Radzieckiej. Na wspaniałych przykładach stalnowskiej nauki wojennej studiują ono ogromne bogactwo radzieckiej strategii.

W dniu święta Armii Radzieckiej myśli narodu polskiego są przy Armii Radzieckiej — armii, której bohaterstwo przyniosło nam wyzwolenie.

W tych dniach w Państwowym Technikum Odzieżowym w Warszawie odbyła się pokazowa audycja szkolna „Artosu”, której program obejmował drobne utwory fortepianowe Chopina i pieśni estradowe Moniuszki. Wykonawcami audycji byli: Barbara Hesse-Bukowska (fortepian), Roman Zambrzycki i Leopold Nowosad (śpiew), Sergiusz Nadgrzybski (akompaniament) i L. Miklaszewski (prelekcja i słowo wstępne). Audycja ta została utrwalona przez Polskie Radio na taśmie magnetofonowej.

W Warszawie odbyła się pokazowa audycja szkolna „Artosu”, której program obejmował drobne utwory fortepianowe Chopina i pieśni estradowe Moniuszki. Wykonawcami audycji byli: Barbara Hesse-Bukowska (fortepian), Roman Zambrzycki i Leopold Nowosad (śpiew), Sergiusz Nadgrzybski (akompaniament) i L. Miklaszewski (prelekcja i słowo wstępne). Audycja ta została utrwalona przez Polskie Radio na taśmie magnetofonowej.

W Warszawie odbyła się pokazowa audycja szkolna „Artosu”, której program obejmował drobne utwory fortepianowe Chopina i pieśni estradowe Moniuszki. Wykonawcami audycji byli: Barbara Hesse-Bukowska (fortepian), Roman Zambrzycki i Leopold Nowosad (śpiew), Sergiusz Nadgrzybski (akompaniament) i L. Miklaszewski (prelekcja i słowo wstępne). Audycja ta została utrwalona przez Polskie Radio na taśmie magnetofonowej.

Ppik. L. Sternik

Jak powinna pracować grupa partyjna (IV)

Praca wewnątrzpartyjna w grupie

Do wykonania zadań produkcyjnych drogą wędzle jak już poprzednio wskazyaliśmy — zarówno poprzez pracę z bezpartyjną częścią brygady, jak i poprzez pracę wewnątrzpartyjną w grupie. Przypatrzmy się jak wygląda a jak powinna być prowadzona w grupie w „Fabloku” praca wewnątrzpartyjna. Zacznijmy od narad grupy.

— Kiedy odbyła się ostatnia narada grupy partyjnej? — spytałśmy towarzysza Langwerskiego. Po chwili namysłu odpowiedział.

— Mniej więcej dwa miesiące temu.

Tu przypomniał sobie słowa tow. Bisagi: „grupa odbywa regularnie zebrania...”

Narada — podstawową formą pracy

Narada to podstawowa forma pracy wewnątrzpartyjnej w grupie, to ważny środek wychowania partyjnego. Od narad grupy w dużej mierze zależy również jakość zebrania oddziałowej czy też podstawowej organizacji partyjnej. Dla tego też narada grupy winna także być wykorzystana dla przegotowania zebrania partyjnego, dla pomocy organizacji oddziałowej w realizacji jej uchwał.

Ważny konkretny przykład: na drzwiach hali pojawiła się zawiadomienie, że za kilka dni odbędzie się zebranie podstawowej organizacji partyjnej w „Fabloku”, poświęcone omówieniu grudnia w sprawie wzrostu i regulowania składu Partii. Wówczas zbiera się grupa Langwerskiego (poprzednio już zaznajomiliśmy się z uchwałą) i analizuje co dotychczas na tym polu zrobiono.

Zebrań oddziałowej czy podstawowej organizacji odbyło się i odpowiednia uchwała została przyjęta. Grupa Langwerskiego otrzymuje w ramach uchwały od oddziałowej organizacji zadania i na naradzie zastanawia się, jak na swoim odcinku będzie pomagać w realizacji uchwały. Organizator grupy będzie dążył się z egzekutywą oddz. org. partyjnej uwagami na temat przodujących ludzi w brygadzie, których grupa poznała w pracy i których uważa za godnych w przyszłości — wstąpienia w szereg Partii.

Na polecenie egzekutywy członkowie grupy obejmują opiekę nad tymi robotnikami.

Narady grupy winny jednak odbywać się nie tylko wówczas, gdy przed całą organizacją partyjną stoją ważne, wytyczone przez kierownictwo partyjne, zadania. Grupa powinna zbierać się w miarę potrzeby, a więc nawet codziennie lub co drugi dzień

na krótkie narady, poświęcone omówieniu bieżących zadań produkcyjnych, przezeńców, które trzeba przezwyciężyć, omówieniu pracy na dzień bieżący.

Szkolenie partyjne

Przeanalizowaliśmy spis członków grupy tow. Langwerskiego. Okazuje się, że na 15 jest tylko 5 szkółczących się z tym, że pozostała dziesiątka nie ma dotychczas żadnego przeszkolenia. Zapytujemy:

— A czy ta piątka uczęszcza na szkolenie regularnie? — Odpowiedź brzmi: — W zasadzie tak, a jeżeli któryś nie chodzi, to sekretarz organizacji oddziałowej daje mu o tym znać.

— A czy grupa udziela jakiejs pomocy szkółczącym się? — Odpowiedź: — Dotychczas nie.

Szkolenie — to ideologiczne wychowanie członka Partii. Niedocenianie szkolenia partyjnego, jest niedocenianiem wychowania ideologicznego towarzyszy. Punktem honoru każdej grupy partyjnej jest biec się o to, by każdy z jej członków mógł się szkolić.

Jeżeli jednak dotychczas w „Fabloku” nie było możliwości szkolenia więcej jak dla jednej trzeciej członków (5/15) to tę jedną trzecią należy tym bardziej otoczyć troską w grupach partyjnych. Obowiązkiem grupy jest dopilnować aby szkółczący się regularnie chodzili na wykłady, a obowiązkiem grupy jest niesienie konkretnej pomocy uczącym się. Pomoc szkoleniu — to obowiązek, który raz jeszcze postawiło kierownictwo Partii przed organizacjami partyjnymi w grudniowej uchwale KC.

Zadania partyjne

Sam wszystko robię — uśmiecha się tow. Langwerski, gdy pytamy go o zadania partyjne. Sam jest grupowym, skarbnikiem, kolporterem, agitatorom, podczas gdy pozostałych 14 towarzyszy z grupy partyjnej nie posiada żadnych stałych zadań, a doradne krótkofalowe, są tu rzadkością. Jakos to idzie — mówi Langwerski. „Jakos to idzie” — zgadzamy się, ale sprawa polega na tym, aby „szko” stało i dobrze. Sprawa polega na tym, aby „szko” dalej i tak szybko, jak rosną zadania, jak

rośnie nasze życie, jak rośnie nasza Partia. A po to, żeby tak „szko” — muszą pracować wszyscy. Ani jednego towarzysza bez zadania partyjnego!

Polecenie partyjne daje oddziałowa organizacja. Są to polecenia długookresowe i za ich wykonanie dany towarzysz odpowiada przed organizacją. Ale obok nich istnieją pilne, często doradne zadania, które wyznacza grupa partyjna. I to zadanie grupy posiada również wielką wagę wychowawczą.

Należy dać każdemu członkowi grupy zadanie partyjne, a wtedy otrzymamy w sumie naprawdę wzorową grupę partyjną w „Fabloku”.

Zadania partyjne powierzone są z uwzględnieniem konkretnych warunków grupy oraz uchwał instancji partyjnych. Zadania winny się zmieniać. Po dobrym wywiązaniu się z łatwiejszego, towarzyszy otrzyma trudniejsze. Niezmiernie istotna dla nas jak spotka zadanie, dla towarzysza, który je wykonuje, dla całej grupy, będzie ścisła kontrola jego wykonania. Kontrolę taką ułatwić może prowadzenie przez grupowego ze-

szty, w którym każdy z członków posiadać będzie kartkę — wykaz zadań i ich stopniowej realizacji. Ponieważ grupa nie podejmuje uchwał i nie prowadzi protokołów, organizator powinien w zeszytach pisać najistotniejsze sprawy, dotyczące grupy; wnioskować, które padły na naradach, sprawy organizacyjne itd. Jeżeli ważne jest, aby każde poważniejsze zadanie dawało grupie, to nie mniejsze znaczenie posiada również składanie przed grupą sprawozdań z ich wykonania.

Jakie mogą być stałe zadania partyjne, niezależnie od tych, które porucza oddziałowa organizacja (uczelnia w grupie agitacyjnej, praca propagandowa)? Oczywiście, nie można tu ustalić jakiejś, wszystkich obowiązującej formułki. W zależności od odcinka produkcyjnego, od ilości członków w grupie, od ich poziomu — mogą być te czy inne stałe polecenia partyjne. Są jednak wśród nich i typowe dające się wszędzie zastosować. Wymieńmy niektóre dla przykładu: opieka polityczna nad przodującym bezpartyjnym, czy młodzieżowcem, odpowiedzialność za robotę organizacyjną tzn. za narady grupy, obecność na masówkach, za szkolenie partyjne — za propagandę poglądową na terenie warsztatu czy hali — za pracę wśród młodzieży — za pracę organizacyjną grupy związkowej, za głośne czytanie gazet — za opracowania „byskawic” i „bojowych listków”, za gazetkę ścienną — kolporter — skarbnik — pomocni grupie związkowej w organizowaniu szkolenia zawodowego — odpowiedzialny za okazanie pomocy grupie związkowej w tworzeniu i rozwijaniu komórek racjonalizatorskiej — odpowiedzialny wespół z aktywistami, związkowym za bezpieczeństwo i higienę pracy, za załatwianie spraw bytowych robotników, itd., itd. Warto dodać, że odpowiedzialność za plan: za przodownictwo w produkcji jest stałym, niezmiennym zadaniem Partii dla każdego jej członka, dla całej grupy, całego kolektywu partyjnego.

Główna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska w Jajku-Wal prowadzi dobrze prosperujący punkt skupu drabiu i jaj. Na zdjęciu: Przewodnik pracy w kontraktacji i kupie, Czesław Olbrot, przyjmujący jajka przyniesione przez Annę Dziedzic z gromady Jaryniówka i Jana Szulęga z gromady Barzyca. CAF — fot. Tymiński

B. T.

Pomoc wykładowej i agitatorowi

Planowanie — żelazne prawo naszego rozwoju

Wielu z nas pamięta jeszcze okres wielkiego kryzysu gospodarczego lat trzydziestych. Pamiętamy, jak z jednej strony z roku na rok malała produkcja naszego przemysłu, jak z roku na rok spadały ceny środków żywności, jak z drugiej strony, nieustannie wzrastała masa bezrobotnych w miastach i zwiększała się nędza mas pracujących miast i wsi. Tak w praktyce wyglądał skutki „wspólnego” kapitalistycznego systemu produkcji, systemu opartego na całkowitej anarchii produkcji.

Chaos indywidualnej gospodarki kapitalistycznej w okresie imperializmu, w okresie, w którym monopolistyczne koncerny i trusty widzą korzyści nie w rozwoju produkcji i poszerzeniu zbytu towarów, lecz w ograniczaniu produkcji przy równoczesnym „srubowaniu” cen doprowadziła społeczeństwo polskie do ruiny. Pozbawiając pracę szerokie masy, zmuszał resztę do godzenia się na warunki płacy, które nie pozwalały na za spokojenie nawet minimalnych potrzeb. Różniąc gospodarczo masy ludności, które nie były zdolne do zaspokojenia swych potrzeb, uniemożliwiał zbyt wyprodukowanych towarów i w rezultacie powodował zmniejszenie rozmiarów produkcji.

Zacofanie gospodarcze i nędza ludności spowodowane kapitalistycznym wyzyskiem mas pracujących przez drobna grupę przemysłowców, bankierów i obszarńców, odbijały się we wszystkich dziedzinach życia społecznego, nie pozwalały na kulturalny rozwój społeczeństwa, nie pozwalały na skuteczną ochronę zdrowia mas pracujących, nie pozwalały na upowszechnienie oświaty i prawdziwego rozwoju nauki. Kapitalistycznym

wiadom Polski nie zależało na tym. Celem, dla którego wykorzystywali władzę przeciw sobie sprawowaną było przede wszystkim uzyskanie maksymalnego zysku kosztem społeczeństwa się nędzy mas.

Wojna i okupacja hitlerowska przyniosła dalsze zubożenie kraju, pogłębiła naszą zacofanie gospodarcze, zmniejszyła ilość fabryk, maszyn, służących produkcji.

Leżąc w niewolnictwie kraju przez Armię Radziecką władzę wzięły w swe ręce masy pracujące. które pod wodzą PPR, a później PZPR, konsekwentnie realizują zasadę, że bogactwo kraju, jego siły wytwórcze muszą służyć społeczeństwu. Dlatego też od pierwszych chwil istnienia Polski Ludowej tworzył się aparat i system, pozwalający masom pracującym kierować produkcją społeczną dla wspaniałego dobra, pozwalający składować zasoby gospodarcze kraju do realizacji tych zadań, które mają decydujące znaczenie dla podniesienia poziomu gospodarczego naszej Ojczyzny, a wraz z tym zapewniają rozwój dobrobytu całego społeczeństwa.

Systemem tym jest socjalistyczna gospodarka planowa. Podczas gdy po pierwsze imperialistycznej wojnie trzeba było około 10 lat na zbliżenie skutków wojny, Polska Ludowa w okresie Planu 3-letniego nie tylko odbudowała straty spowodowane wojną, lecz również podniosła produkcję przemysłu zrekonstruowanego na nowych podstawach na poziom wyższy od przedwojennego. Powstał Plan 5-letni, plan uprzemysłowienia naszego kraju, umocnienia jego obronności, podniesienia dobrobytu całego narodu.

Planowanie nie ogranicza się jedynie do rozwoju przemysłu socjalistycznego. Polska Ludowa dąży do planowego, maksymalnego zaspokojenia wszelkich potrzeb ludności pracującej. Dlatego też rozwija wszystkie te urządzenia społeczne, które są niezbędne dla podniesienia stopy życiowej: a więc opieka zdrowotna, szkoły, teatry, kina, rozrywka kulturalna stają się dostępne dla wszystkich ludzi pracy. Państwo planowo rozwija sieć urządzeń kulturalno-społecznych, zapewnia realizowanie zadań rewolucji kulturalnej, upowszechnianie kultury w skali, której przykładem na świecie jest Związek Radziecki, pierwsze, najpotężniejsze, przodujące państwo socjalistyczne.

Ogłoszony projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest nowym świadectwem wyższości władzy ludowej nad dyktaturą kapitału,

wychował socjalizm nad imperializmem. Nasza Konstytucja będzie odzwierciedleniem naszego dnia dzisiejszego w jego dynamice, w marszu do socjalizmu, odbiciem potężnego rozmachu budownictwa państwowego, przekształcania się narodu polskiego w naród socjalistyczny.

Leżąc socjalizm nie zwyciężył jeszcze na całym świecie. Imperialiści, którzy wyczytali swój wyrok dezyjowy w zwycięstwie Rewolucji Październikowej, których dalsze ciosy dosięgły przez zwycięstwo i umocnienie się władzy ludowej w krajach demokracji ludowej, chcieliby rozpętać nową wojnę. Państwo polskie musi stać na straży zdobycy ludu pracującego przed tymi zakusami i dlatego też musi stać planowo, w miarę wzrostu naszych możliwości, rozwijać siły obronne naszego kraju.

Ta walka narodu polskiego, który pod wodzą klasy robotniczej i Partii planowo kształtuje i rozwija swe życie gospodarcze, określa drogę i formy postępu i rozwoju kulturalnego, zabezpiecza masy przed niebezpieczeństwem imperialistycznej agresji uwidoczniła w licznym mieścach projektu Konstytucji znajduje swe krótkie, lecz pełne i jasne wyrażenie w słowach jego art. 7, który stwierdza m. in.: „Polska Socjalistyczna Ludowa... rozwija życie gospodarcze i kulturalne kraju na podstawie narodowego planu gospodarczego...” i dalej „Zasadniczym celem planowej polityki Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest stały rozwój sił wytwórczych kraju, nieustanne podnoszenie poziomu życiowego mas pracujących, umacnianie siły, obronności i niezależności Ojczyzny”.

Dr K. Zakrzewski

wali wobec niej z tym samym dzikim okrucieństwem, jakie wykazywała dzisiejsza Ridgway'a w Korei.

Kapitałiści dzielili już pomiędzy siebie niezmiernie bogactwa Syberii, ale rachuby ich okazały się przedwczesne. Armia Radziecka, wspomagana przez szeroki ruch partyzancki zadawała interwentom potężne ciosy. Walka przeciw interwencji 14 państw kapitalistycznych zakończyła się całkowitym zwycięstwem Armii Radzieckiej.

Partia bolszewicka ani przez chwilę nie luzowała się, że po przegranej kampanii interwencyjnej imperialiści zrezygnują z prób obalenia władzy radzieckiej siłą. LENIN i STALIN niejednokrotnie wskazywali, że uzyskany w wyniku klęski interwencji imperialistycznej okres wytchnienia może okazać się krótkotrwały. W przysiędze, złożonej nad grobem LENINA Towarzysz STALIN zobowiązywał partię bolszewicką i cały naród radziecki, aby nie szczędziły pracy nad umocnieniem sił zbrojnych ZSRR. Dzięki trosce partii bolszewickiej Armia Radziecka stała się potężną siłą bojową, zdolną do stawiania czoła największym potęgom militarnym świata.

W latach poprzedzających drugą wojnę światową Związek Radziecki skupił wszystkie swoje wysiłki na utrzymaniu zagrożonego pokoju. Demaskując na XVII Zjeździe WKP (b) w 1934 roku dążenia państw imperialistycznych do wywołania wojny, Towarzysz STALIN oświadczył: „Nasza polityka zagraniczna jest jasna. Jest to polityka zachowania pokoju i wzmocnienia stosunków handlowych ze wszystkimi krajami... Kto pragnie pokoju i dąży do rzeczowych stosunków z nami, ten zawsze znajdzie u nas poparcie. Ci zaś, którzy próbują napaść na nasz kraj — otrzymają drużogocący odpór, aby na przyszłość odechciało im się wytkać swój świński ryj do naszego radzieckiego ogrodu”.

Imperialiści zlekceważyli poważne ostrzeżenie zawarte w tych słowach. Liczyli, że Związek Radziecki upadnie pod pierwszą uderzeniem wojsk hitlerowskich tak samo, jak upadła Francja, Belgia i inne kapitalistyczne kraje Europy. Niedaleka przyszłość

stytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej czytamy: „Historyczne zwycięstwo Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nad faszyzmem wyzdolilo ziemie polskie, umożliwiło polskiemu ludowi pracującemu zdobyć władzę i stworzyło warunki narodowe odrodzenia Polski w nowych, sprawiedliwych granicach”.

Naród polski wniósł swój wkład do dzieła osłabienia

Plan pracy Ośrodka Szkolenia Partyjnego z wykładowcami od 25. II. - 1. III.

27. II. 1952 - godz. 9: Odbedzie się narada z wykładowcami I-go stopnia miasta Krakowa.

Narada odbędzie się w sali Komitetu Miejskiego PZPR, Rynek Główny 25 - u parter.

28. II. 1952 - godz. 9: Odbedzie się narada z wykładowcami II-go stopnia i z wykładowcami Szkół Wiejskich w sali Komitetu Miejskiego PZPR, Rynek Główny 25 - u parter.

Na naradach przeprowadzono będzie dyskusja: 1) „Projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” (Prawa i obowiązki obywateli).

2) „Zadania Partii w walce o wzrost produkcji rolnej i rozwój spółdzielczości produkcyjnej”.

W 34 rocznicę powstania Armii Radzieckiej

W dniu dzisiejszym, tj. 23 lutego, z okazji 34 rocznicy powstania Armii Radzieckiej, o godz. 17.30 delegacja Partii, stronnicy polityczni, Wojska Polskiego, władz, organizacji masowych, zakładów pracy, szkół i społeczeństwa krakowskiego złożą wieńce na grobach poległych żołnierzy radzieckich.

Ponadto w dniu dzisiejszym Zarząd Okręgu TPP-R wspólnie z Wojewódzkim Zarządem Ligi Przyjaciół Zolnierza organizuje koncert Zespołu Piosenki i Tańca Wojska Polskiego przy DOW-Kraków w teatrze im. J. Słowackiego o godz. 18.30. Bezpłatne bilety na koncert rozprowadzają koła TPP-R i LPZ przy zakładach pracy.

Egzaminy kandydatów do reprezentacyjnego zespołu pieśni i tańca Związków Zawodowych

Wojewódzki Dom Kultury Związków Zawodowych w Krakowie zawiadamia, że dnia 2 marca br. od godz. 10 odbędzie się będą egzaminy wstępne celem ewentualnego przyjęcia kandydatów do reprezentacyjnego zespołu pieśni i tańca, który mieścić się będzie w Skolimowie koło Warszawy.

Do zespołu mogą być przyjęci chłopcy i dziewczęta w wieku od 16 do 19 lat, wykazujący uzdolnienia w kierunku muzyki lub tańca (w wyjątkowych wypadkach wiek może być przekroczony). Szkolenie trwać będzie 3 lata. W okresie szkolenia członkowie zespołu otrzymują bezpłatnie utrzymanie i mieszkanie, oraz mają zapewnione wykształcenie w zakresie szkoły podstawowej, małej i dużej matury.

Blizszych informacji udziela codziennie sekretariat Domu Kultury Związków Zawodowych, Rynek Gł. 27, od godziny 10 do 18.

Z Krakowskiej Filharmonii

Pierwszym utworem wykonanym w ramach programu koncertów bieżącego tygodnia była suita orkiestrowa Maurice'a Ravela „Ma mère l'oye”. Ravel, którego twórczość jest jakby przedzielną i rozwiniętą twórczością Debussy'ego, był niezrównany mistrzem w udeklarowaniu barw orkiestralnych. Orkiestra impresjonistów tu już nie potężna masa dźwiękowa Wagnera i jego następców, ale subtelna, delikatna zastawiana brzmień o dużej ruchliwości, ukazywano jakby mieniących się w słońcu kolorów. Dziś, mimo że same założenia impresjonizmu traktujemy następnym, nie ma kompozytora, który by nie nawiązywał do ich zdobywców w dziedzinie orkiestralnej. Suiata wykonana na koncercie wywołała duże wrażenie.

IV Koncert skrzypcowy Grażyny Bacewiczówny wskazuje na stały rozwój jej talentu kompozytorskiego. Charakterystyczną cechą w twórczości Bacewiczówny jest stałe używanie krótkich, rachiowych tematów. Dla kompozytorki stara się — co należy przyjąć z uznaniem — posługiwać również i tematami bardziej słownymi. Niestety liryzm ten jest jeszcze mało przekonywujący, melodia składa się jakby z dużej ilości drobnych odcinków, brak jej płynności i szeroko zarysowanej linii. Dlatego nie wywołuje głębszego wrażenia. Wydaje się, jakby Bacewiczówna kładła w koncercie główny nacisk na techniczny popis instrumentu solowego, ale przecież możliwości tego popisu jeszcze by się zwiększyły, gdyby kompozytorka pozwoliła niekiedy skrzypcom się „rozpląwać”. Jako solistka w swoim koncercie załpionowała Bacewiczówna też o radzie spotykanej sprawności wirtuożowskiej.

„Sinfonia Rustica” (Symfonia wiejska) Andrieja Paninina na dwie orkiestry smyczkowe i esiem instrumentów dętych stawia duże wymagania wykonawcom. Szkoda, że wykonanie niekiedy zwalniano (zwł. blachy), gdyż to utrudniało egancie całej dzieła i zmniejszało wrażenie. Symfonia Paninina, wykształca przepiękny folklor muzyczny kurpiowskiej, jest niewątpliwie dziełem o dużej wartości.

Mimo pewnych usterek, koncert należy do udanych dzieł interesującym programowi i dużym wkładem pracy

Koniec z marnotrawstwem medykamentów

Nowe zarządzenia Ministerstwa Zdrowia zapewniają racjonalną gospodarke lekami

Walka z marnotrawstwem, wykorzystanie wszystkich rezerw surowcowych, zużycie pozornie nieużytecznych odpadków — to jeden ze sposobów zapewnienia naszej gospodarce narodowej dodatkowych środków produkcyjnych. Toteż obowiązuje nas oszczędność na każdym odcinku, zarówno w fabrykach, urzędach, jak i w ośrodkach, których zadaniem jest opieka nad człowiekiem pracy. Oszczędność w interesie wszystkich obywateli naszej Ojczyzny.

Jednym z ważnych odcinków, na który należałoby również zwrócić uwagę, jest punkt widzenia zapobiegania marnotrawstwu, to zaopatrywanie ludności w leki. Wprowadzona od roku nieduża zresztą odpłatność za leki zmniejszyła co prawda, ale nie zlikwidowała ostatecznie sprawy zbyt wielkiego marnotrawstwa leków.

W miarę stałej rozbudowy lecznictwa otwartego wzrostu u nas konsumpcja leków. Wydatki państwa na ten cel podnoszą się z roku na rok o ok. 50 proc. Ten szybki wzrost zużycia leków spowodowany jest nie tylko ciągłym rozszerzaniem się liczby osób uprawianych do świadczeń leczniczych, ale również stałym rozwojem kultury sanitarnej i zrozumieniem szerokiej mas ludzkiej pracy zagadnienia ochrony własnego zdrowia.

Niestety tym dodatnim cechem towarzyszą także ujemne objawy, bardzo często notowane. Lekarstwa, które znalazł można w każdym niemal mieszkaniu, lub których nie odebrano w aptece, stanowią — jak wykazała statystyka — w sumie jeszcze wciąż 80 proc. wartości przepisanych leków. Dotyczy to nie tylko lekarstw, ale również i opakowań (butelki i słoiki), w których pacjenci otrzymują wszelkiego rodzaju płyny, syropy, krople, pastylki. Wartość tych butelek niezwróconych aptekom wynosi rocznie w skali krajowej ok. 50 mil. zł.

Toteż celem racjonalizacji gospodarki lekami, od 20 lutego br. wprowadzone zostały szersze zarządzenia Ministerstwa Zdrowia, ustalające m. in. maksymalną granicę dawowania poszczególnych leków zapisywanych ubezpieczonym przez lekarzy. Ograniczenie do pewnej, określonej z góry ilości, jednorazowo wydanego leku odnosi się przede wszystkim do lekarstw robionych w aptece na zamówienie. Praktyka wykazała bowiem, że niejednokrotnie chorzy domagają się od lekarza wypisaną leku „na zapas”.

Ograniczenia obejmują bardzo niewiele specyfików. Lekarz może w wypadkach wymagających powtórzenia leku wystawić jednorazowo kilka recept na ten sam lek, ale pacjent może realizować recepty tylko w przepisanych terminach. Dotąd zdarzało się, że chorey zaopatrywały się od razu w większy zapas danego leku, a potem przestawał go używać.

Zarządzenie ministerialne wprowadza również pełną odpłatność za środki opatrunkowe, jak: wata, lizyna, gaza itd. Środki te nie zawsze używane do właściwych celów. Wprowadzenie odpłatności zlikwiduje marnotrawstwo środków opatrunkowych bez krzywdy dla ubezpieczonych, gdyż mogą oni w razie uzasadnionej potrzeby korzystać z nich w swoim zakładzie pracy, w ambulatoriach przy zakładach, w aptekach PCK, wreszcie w ambulatoriach leczniczych.

Wprowadzona została również pełna odpłatność za mineralne wody lecznicze. Penteclon można będzie na białek bez recepty odpłatnie we wszystkich aptekach w dowolnych ilościach.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

III sesja Miejskiej Rady Narodowej

Zwyczajna Sesja Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie odbędzie się w dniach 25 i 26 lutego br. Pierwsze posiedzenie wyznaczono jest na poniedziałek, dnia 25 lutego o godz. 17, w sali konferencyjnej, Rynek Podgórski 1, l. p., zaś drugie posiedzenie odbędzie się w wtorek, dnia 26 lutego o godzinie 17, w sali MRN w Ratuszu, pl. WW. Świętych 3/4.

Porządek obrad pierwszego posiedzenia obejmuje sprawozdanie z działalności Prezydium Miejskiej Rady Narodowej i jego komórek organizacyjnych za rok 1951, Komisji Pracy i Pomocy Społecznej i Komisji Komunikacyjnej.

Na porządku obrad drugiego posiedzenia znajdują się m. in.: wybór przewodniczącego, zastępcy oraz członków kolegium dla orzecznictwa karno-administracyjnego przy Prezydium MRN, analiza działalności Dzielnicowej Rady Narodowej w Nowej Hucie oraz wiosenna akcja siewna.

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej zaprasza do jak najliczniejszego udziału w posiedzeniach.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

Wprowadzono również niezwyczajnie dotąd nieużyte, a więc w aptekach, przy czym w dużej mierze do poprawy sytuacji na odcinku konieczności oszczędnego gospodarowania fundusami społecznymi.

KACIK racjonalizatora

Racjonalizatorzy działają

Podnosimy wydajność, zwiększamy bezpieczeństwo pracy

Liczba pomysłów racjonalizatorskich C.P.L. i A. zwiększyła się w miesiącu styczniu 1952 r. o dwa nowe pomysły, które będą miały doniosłe znaczenie dla przemysłu szklanego Racjonalizatorami są trzej

Il na widoku podniesienie jakości drogi uzyskania różnego, gładkiego szlifu, zlikwidowania opana i podniesienia wydajności najniższej trzykrotnie. W tym celu obmyślili i konstruowali szlifierkę mecha-

cze dotąd produkowane wyłącznie za granicą, zostały na podstawie specjalnej receptury racjonalizatorów spódnicieli wykonane przez jedną z wytwórni krakowskich. Pióra szlifowane na tych tarzach dają produkt jakościowo doskonały e gładkim i równym szlifie, przy czym bolacza braków definitywnie odpadła.

Warto podkreślić, że szlifierkę wykonał autorzy pomysłu systemem gospodarczym, bez uciekania się do fundusów inwestycyjnych.

Usprawnienie drugie, z zakresu ochrony pracy, polega na zastosowaniu azbestowych osłon płomienia przy formowaniu rur i pretów szklanych do wyrobu piór. (Patrz zdjęcie)

dzięki temu usprawnieniu niebezpieczeństwo oparzeń, dotąd nierzadkie w pracy warsztatowej, zostało usunięte